

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
GENEL MERKEZİ

10 Ocak 1965 günü İstanbulda yapılan Türkiye İşçi Partisi Genel Yönetim Kurulu açık toplantısında, Genel Başkan Mehmet Ali Aybar'ın Yurd ve Dünya olayları ile ilgili konuşmasının özetini veriyoruz.

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar T.İ.P. Genel Yönetim Kurulu toplantısında (10/1/1965) bir konuşma yapmıştır.

Mehmet Ali Aybar geçen yılın olaylarını ve fikir akımlarını tahlil eden konuşmasında Kapitalist Toplum düzenini haklı göstermek isteyen felsefenin çıkmazda olduğunu açıklayan olaylarla dolu olduğunu hatırlatmıştır. Sonra da toplumculuğu benimseyen Milletler sayısının hızla çoğaldığını söylemiştir. Aybar şunları belirtmiştir :

"Kapitalist Dünya düzeninin temelleri birer birer yıkılıyor. Kapitalizm ideolojik alanda kendini savunma durumuna düşmüştür. Biz kapitalizm yüzünden geri kalmış bir toplum olarak yolumuzu genel durumu görerek ve bilerek çizmek zorundayız."

Aybar, Emperyalizmin zorlamalarına değinmiş, kapitalizmin tarih sahnesinden kolayca çekilmeyeceğini işaret ederek "mücadele getin olacaktır" demiştir. Viyetnam Kongo olaylarının karakterlerini gizen TİP Genel Başkanı, Kıbrıs konusuna değinmiş ve partinin Kıbrıs tezini bir daha açıklamıştır. Aybar bir yuvarlak masa konferansında yalnız ilgili cemadetlerin ve devletlerin temsilcilerinin bulunmasına, konferansa birleşmiş milletler arabulucusunun da katılmasına da istemiş, bu tezi Türkiye'ye büyük itibar sağlayacağını belirterek bağımsız dış politika görüşünü açıklamıştır. Aybara göre Türkiye'nin dış politikası 1939 dan, fakat asıl 1947 den beri yardım ve kredi mihveri etrafında dönüyor. Bu yardım ve krediler egemenlik hakları ile bağdaşmayan şartlara bağlanmakla kalmamış üstelik bu anlaşmalar özel sektörü, kökü dışarda kapkaççı sermaye çevreleri lehine türlü şartları da bize dayatmıştır. Aybar demiştir ki:

"Türkiyede sosyal yapı anlamında bir iktidar değişikliği olmadan Türkiye'nin gerçekten bağımsız bir dış politikaya kavuşması, bize gerçekleşmesi güç bir ihtimal olarak görülüyor. Bununla beraber Türkiye İşçi Partisi bu hükümetlerin bağımsızlığa atacağı her adımı bütün gücü ile destekliyecektir."

Mehmet Ali Aybar, Türk-Sovyet yakınlaşmasına da temas etmiş ve demiştir ki: "Bu ilişkiler öyle sağlam şartlar üzerine kurulmalıdır ki, Türkiye kendisine komşularından, özellikle Sovyetlerden, ister doğrudan doğruya, ister dolaylı olarak saldırı gelmeyeceğine güvenebilmeli, inanabilmelidir. Buna karşılık Sovyetler Birliği de Türkiye'ye güvenmeli, kendisine o yönden bir saldırı gelmeyeceğine inanmalıdır. Bu karşılıklı inan ve güven dostluğun temel şartıdır."

"Sovyetler Birliği ile dostluk ilişkilerinin yeniden kurulması, Türkiye'nin Batı ülkeleriyle de eşitlik ve karşılıklı saygıya dayanan ve ulusal bağımsızlık ve egemenlik haklarımızla gelişmeyen dostluk ilişkileri kurmasına ve sürdürmesine elbet engel değildir ve olmamalıdır."

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı bundan sonra Batı ve Doğu bloklarında gözölmeler olduğunu bildirmiş, örnekler vermiş, sonra da günümüzün toplumculuğu üzerinde durmuş ve "çağımız toplumculuk çağıdır" demiştir.

Üçüncü dünya devletlerinin gelişmelerini ve görüşlerini belirttikten sonra geri kalmış ülkelerin bir tek ses halinde yeni sömürgecilik ve emperyalizmin korkunç yüzünü Kahire konferansında rakamlarla açıkladıklarını bildirmiştir.

Mehmet Ali Aybar konuşmasını iç meselelere aktarmış, kalkınma plânının başarısızlığını, işsizliğin arttığını da söyleyerek bu afete karşı tedbir alınmadığını belirtmiştir. Aybar dış ticaret ve borçlar konusu üzerinde de demiştir ki: "Borçlanmak, borçlandıkça daha çok açık vermek ve açığı kapatmak için daha çok borçlanmak; nihayet bizi 1958'de iflâsın eşiğine getirdikten sonra, 27 Mayıs'ın dış borçlara gidilmeyeceğine dair uyandırdığı umutlar da sönünce, bugün içinde bulunduğumuz korkunç fasit daire içine düşülmüştür."

Aybar bunun nedeni üzerinde durmuş, bir soygun sisteminin işlediğini belirtmiş, bütün bunların ulusal yaşayışımızda yabancı ile ortak bir avuç kap-kacağı'nın ağır basmasının sonuçları olduğunu belirtmiştir.

Aybar demiştir ki: "Bu soyguna paydos demenin zamanı çoktan gelmiştir. Görüyorsunuz şah damarımız kesilmiş, kanımız akıp gidiyor. İlk iş damarı dikmek, kanı durdurmaktır: dış ticaret millileştirilmelidir. Türkiye İşçi Partisi iktidara geldiği gün, o saatte, o dakikada dış ticareti, bankacılığı ve sigortacılığı devletleştirecektir. Bu, Anayasa'ya uygundur ve Kurtuluş Savaşı Türkiyesi'nin demokrasi anlayışına da uygundur."

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı bu millileştirme ödevini hangi sosyal kuvvetlerin, nasıl yerine getireceği sorusuna sormuş, bu ödevi bu millileştirmelerden çıkarı olan sosyal sınıfların yapacağını bildirmiştir.

Mehmet Ali Aybar hâkim sınıflarımızın yurtdaşa iş vermekten bile aciz kaldığını belirttikten sonra grev hareketlerine değinmiştir. Aybar demiştir ki: "İşçilerin işverenle münasebetlerinde iktisadî ve sosyal durumlarını korumak veya düzeltmek amacıyla greve gitmeleri bütün öbür temel haklara harekete getiren devrimci bir sosyal ortam yaratır. Grev hareketleri işçimize bazı şatılmış sendika yöneticilerinin telkin etmek istedikleri görüşlerin yanlışlarını ve politika dışında kalmanın zararlarını, imkansızlığını öğretecektir."

Aybar, "uyanık gençliğin" meseleleri üzerinde önemle durmuş, "Türk Gençliği Kurtuluş Savaşı Türkiyesine dönüş ülküsünü heyecan ve şevkle dile getirmiş yüzde yüz ulusal, bağımsız dış politika özlemini ve anti-emporyalist düşün akımının cesaretli savaşçıları olmuşlardır" demiştir.

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Anayasa'ya aykırı kanunların kaldırılması zorunluğunu belirttikten sonra Parti kongrelerine değinmiş, C.H.P. ve A.P. kongrelerinde kabul edilen program ve ileri Türkiye ülküsü üzerinde durmuş, A.P.'nin kap-kacağı sermaye çevrelerini temsil ettiğini bildirmiş, C.H.P.'nin de reformları gerçekleştiremeyeceğini söylemiştir. Aybar yeni yılın seçim yılı olduğunu belirtmiş, önemi üzerinde durmuş ve politikanın ne demek olduğunu şöyle belirtmiştir: "Politika daha insanca, daha doğru, daha güzel, daha dolu yaşamak için mücadele etmektir. Bu mücadeleyi kişi olarak daha iyi yaşamak, kişi olarak yükselme mücadelesi değildir. Topluca ve toplumca daha iyi yaşamak yolunda bir mücadeledir. Bundan dolayı emekçi halkın kendi öz çıkarlarını ve bu çıkarların ulusun çıkarlarıyla mutabakat halinde bulunduğunu bilinçle kavraması ve bu bilinçle politik bir güç halinde örgütlenmesi gerçekleşmedikçe politika özel ve kişisel çıkarların emrinde olur ve elbet demokrasi sadece bir sözden ibaret değildir."

Aybar, emekçi halkın bir tek oyunun bile seçimlerde kaybedilmemesi gereğini belirterek sözlerini bitirmiştir.